

تا زerk را از آن محیط دور کنند. شوکت می‌گوید: "ما زerk را برای این به مدرسه علمیه فرستادیم که توان مالی فرستادن او به مدرسه‌ی دیگری را نداشتیم؛" که البته این مسئله در پاکستان امروز امری طبیعی است. این خانواده با درآمد زیر ۶۶ دلار در ماه زندگی می‌کنند.

حملات انتحاری در حال افزایشند

طی سال گذشته، پاکستان موجی از حملات را که بسیاری از آنها انتحاری بوده‌اند، به خود دیده‌است؛ طوری که تنها در سال ۲۰۰۷، ۶۳۵ نفر به همین طریق کشته شده‌اند. ۴ بمب گذاری که در سال ۲۰۰۸ انجام شده‌است نیز باعث کشته شدن بیش از ۷۰ نفر شده‌است آخرین حمله‌ی انتحاری، توسط نوجوانی انجام شد که در وزیرستان شمالی خود را منفجر کرد.

روند چنین حملاتی رو به افزایش است که بخش زیادی از آنها را حملات انتحاری تشکیل می‌دهند. طی این حملات، بسیاری به شدت مجروح شده و برخی نیز جان خود را از دست می‌دهند.

قربانیان بی رحمانه‌ترین سوء استفاده

انیس خان، روانشناس پاکستانی می‌گوید: بسیاری از بمب گذاران که خودشان را منفجر کردند، کودکان و نوجوانان بوده‌اند. این پسران جوان نیز به اندازه‌ی کسانی که در این بمب گذاری‌ها کشته می‌شوند، قربانیان تروریسم هستند. "روشی که نوجوانان با آن به بمب گذاری تشویق شده‌اند، بسیار غیر اخلاقی است." در دسامبر ۲۰۰۷، حمله‌ای در کوهات انجام شد که سبب کشته شدن ۱۱ نظامی شد و بمب گذار انتحاری آن یک نوجوان بود که با رسیدن به هدف انفجار، ضامن مواد منفجره را کشید. در ژانویه نیز پسر نوجوان دیگری همین کار را در مسجدی در پشاور انجام داد.

نیجریه: مخالفت با سرشماری کودکان

والدین در یک ایالت شمالی نیجریه برخورد خشونت آمیزی با سرشماری کودکان نشان داده‌اند. یک بررسی کشوری، می‌تواند زندگی کودکان در شرایط فقر را روشن کند. ولی برخی از والدین در شهر شمالی باچی می‌ترسند که با این کار به دردسر بیفتند. کودکانی که در فقر زندگی می‌کنند، اغلب توسط والدینشان به کار گمارده می‌شوند. هر کودکی که می‌بینید، یک فرد آسیب پذیر و کاملاً منعکس کننده شرایط والدینش است. اگر دولت می‌خواهد به کودکان کمک کند، باید به از بین رفتن فقر والدین، کمک کند. آقای ماداکی، از جمله والدینی مخالف با بررسی وضعیت کودکان است؛ او می‌پرسد که چطور یک کودک ۳ یا ۴ ساله می‌تواند پاسخهای مناسبی به این دست سؤالات بدهد؟

اما دولت می‌گوید که این بررسی تصویر بهتری را از فقر کودکان و لزوم تأمین منابع مالی و حمایت اسپانسرهای بین المللی به دست می‌دهد. سخنگوی سرشماری، دالهاتو سلیمان دارازون می‌گوید: ما سؤالات ساده‌ای می‌پرسیم. ما همچنین سؤالاتی از والدین و قیم‌های کودکان می‌پرسیم؛ اما مشکل این است که اطلاعاتی که آنها درباره‌ی زندگی خود می‌دهند، درست نیست. شی هو سالوا از سرویس خبری هوسای بی بی سی می‌گوید که بسیاری والدین می‌ترسند که این سرشماری سبب پیگیری دولت در مورد آنها بشود. طی این سرشماری معلوم شد که تقریباً ۷ میلیون یتیم و کودک آسیب دیده در کشور نیجریه زندگی می‌کنند. طبق این بررسی این آمار در سال ۲۰۱۰ به ۱۰ میلیون نفر خواهد رسید.

UN: شورای امنیت باید با کار کودکان مقابله کند

سازمان نظارت حقوق بشر اعلام کرد که شورای امنیت سازمان ملل باید تحریم‌هایی را در خصوص استفاده از کودکان سرباز اعمال نماید.

جنرال بن کی مون، دبیر کل، ۵۸ دولت را که از قوانین بین المللی سرپیچی کرده‌اند، شناسایی کرده‌است. از این میان گزارشهای مکرری در خصوص ۱۴ دولت توسط دبیر کل از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸ ارائه شده‌است. برخی از این نیروها عبارتند از سریلانکا، گوریل‌های FARC و ELN در کلمبیا، نیروهای مقاومت اوگاندا، جمهوری دموکرات کونگو و میانمار.

جو بکر، فعال حقوق کودک، می‌گوید: هم نیروهای دولتی و هم شورشی، با وجود قوانین و مصوبات مکرر از شورای امنیت، از کودکان به عنوان سرباز استفاده کرده‌اند. شورای امنیت باید موضع جدی خود را در برابر نیروهای خاطی نشان دهد.

در قطعنامه‌های سالهای ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵، شورای امنیت عنوان کرد که برای اعضای که استفاده از کودکان برای جنگ را متوقف نکنند، محدودیت‌هایی را در نظر خواهد گرفت. تازه‌ترین گزارش دبیر کل شورای امنیت در خصوص استفاده از کودکان، در ۲۹ ژانویه اعلام شد. این گزارش ۵۸ حزب درگیر جنگ در ۱۳ کشور را شامل می‌شود که از قانون منع استفاده از کودکان در جنگ، سرپیچی می‌کنند. از این ۵۸ حزب، ۱۴ حزب در گزارشهای اعلام شده از سال ۲۰۰۲ حضور داشته‌اند.

در همین راستا، نماینده‌ی ویژه‌ی دبیر کل شورای امنیت در بخش کودکان و نیروهای مسلح، باید مقیاسهای مشخص و معلومی در برابر احزاب به کار گیرنده‌ی کودکان در درگیری‌ها داشته باشد.

بکر همچنین به استفاده و سوء استفاده از کودکان در طول جنگ‌ها اشاره کرد. از جمهوری دموکراتیک کنگو تا میانمار و از سری لانکا تا کلمبو، قتل، نقص عضو، ربودن یا تعرض جنسی به کودکان صورت می‌گیرد. به طور کلی حد اقل ۵۸ حزب، متجاوزان به قانون قلمداد می‌شوند.

حبس کودکان به منظور همکاری با گروههای مسلح نیز بر اساس استانداردهای جهانی، نگران کننده است، همین بس که این کودکان از درمان نامناسب برخوردار بوده و دچار زجر و شکنجه هستند.

به علاوه حمله‌های سیستماتیک به کودکان مدرسه‌ای در افغانستان رو به افزایش است؛ به همین ترتیب در DRC و بروندی آمار کودک آزاری‌های جنسی افزایش یافته است.

نمایندگان بسیاری از کشورها، خطاب به شورای امنیت عنوان کردند که هنوز تعداد زیادی از کودکان در جنگها و درگیری‌های داخلی به عنوان سرباز استفاده می‌شوند.

پاکستان: انتحار کنندگان کودک

زرک خان، ۱۶ ساله، نیاز دارد که کاری بیشتر از نشستن در اتاقش و لبخند زدن به مادر داشته باشد. رحما بی بی هم از اینکه بزرگترین پسرش را فعالیت در گروه انتحاری بازداشته بسیار خوشحال است و می‌گوید که برای همین وی را از مدرسه‌ی علمیه بیرون آورده‌است. رحما، همسرش شاکت و چهار فرزندشان، تقریباً یک سال پیش یعنی بعد از بیرون آوردن زرک از مدرسه علمیه، از شهر کوهات نقل مکان کردند. شوکت از صحبت‌های نوجوانان در خصوص حملات انتحاری و از بین بردن دشمنان، با خیر شده بود. ترس از اینکه نوجوان آنها هم تحت تأثیر شست و شوی مغزی معلمان و همسالان افراطی اسلامی قرار بگیرد، این خانواده را بر آن داشت